

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\S\Star Trek\Vzpoura na Enterprise.pdb

PDB Name: Vzpoura na Enterprise
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 20.2.2005
Modification Date: 20.2.2005
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Vzpoura na Enterprise

Robert E. Vardeman

Ukázka byla převzata z projektu Sarden; {pes.inernet.cz/scifi}
Kapitola 1

Kapitánův deník, hvězdné datum 4769.1

Právě jsme dokončili mapování Deltý Canaris IV a navázali jsme předběžný kontakt s touto planetou třídy Q. Až bude tato výprava za námi, čeká Enterprise rozsáhlá údržba na Hvězdné základně 1, kde si naše posádka rovněž užije tolik potřebnou dovolenou. Navrhl jsem zvláštní uznání pro některé členy posádky - především pak pro pana Spocka, za jeho neutuchající úsilí při navázání komunikace s místním inteligentním životem, který se ve zdejší vysoké gravitaci vyvinul do forem tenkých jako papír. Spockovy metody navázání kontaktu se stanou novým standardem pro zbytek naší pětileté cesty a snad se z nich v budoucnu poučí i posádky jiných lodí s úkolem navázat první kontakt. "Tak tady je, kapitáne," ozval se vzrušený hlas poručíka Sulua. "Hvězdná základna 1. Ještě nikdy nevypadala tak krásně."

James T. Kirk se uvelebil ve svém velitelském křesle a soustředil pohled na hlavní obrazovku. Jedné straně planety vévodily symetricky uspořádané orbitální doky, připravené pohltnout i tak obrovskou loď, jakou je Enterprise. O kousek dál vpravo pod příkrovem kyprých bílých mraků, tu a tam protkávaným černými skvrnami bouří a prozářeným klikyháky blesků, se prostíral velkolepý komplex budov Hvězdné základny 1. Kirk na okamžik zavřel oči a myslí se mu mihl živý obraz z minulé návštěvy tohoto místa.

Bylo to dávno předtím, než Enterprise vyrazila na svou nynější průzkumnou výpravu. Ještě před návštěvou Alnath II a před úžasným objevem oněch superplochých myslících tvorů na Deltě Canaris. Bylo to dřív, než dostal svou první loď. Tenkrát se - coby mladý poručík - bouřlivě vrhl do společenského života téhle základny. Dodnes mu z paměti nevyvanuly vzpomínky na některé z těch probdělých nocí, na mejdany a vzrušení.

Kirk otevřel oči a povzdechem zaplašil vzpomínky. Ty časy už jsou dávno za ním. Dnes na jeho ramenou leží víc odpovědnosti, než by vůbec kdo měl nést. Řídit loď velikosti Enterprise, to znamená práci i starosti na plný úvazek. Teď už je na mladších důstojnících, aby se pokusili překonat průšvihy někdejšího poručíka Kirka. Dnešnímu kapitánu Kirkovi totiž nezbyvá, než strávit většinu času na palubě své lodi a dohlížet na to, aby i ta nejmenší součástka byla opravena a seřizena podle nejpřísnějších regulí Flotily.

Nic jiného by ostatně ani dělat nedokázal.

"Příchozí zpráva, kapitáne," ozval se Uhuřin tichý hlas. "Volá admirál McKennová."

Kirk si dlouze a tiše povzdechl. Poslední osoba, se kterou si teď přál mluvit, byl nějaký admirál - zvlášť pak takový sucharský druh admirála, k němuž patřila McKennová.

"Dejte admirála na obrazovku, poručíku," řekl. Obraz planety se zavlnil a namísto něj se objevila žena s vlasy přísně staženými dozadu, což nikterak nepřispívalo k vylepšení jejího vzhledu.

"Jak se daří, admirále?" pozdravil ji Kirk.

"Dobře, Kirku," zazněl její strohý a přísný hlas. "Ani se nenamáhejte s kotvením. Tak dlouho na oběžné dráze nezůstane."

"Cože?" zbystřil pozornost Kirk a změřil si admirála přimhouřenýma očima. Černé vlasy už jí prokvétaly šedými

pramínky, které jejímu vzhledu ještě přidávaly na vážnosti. Z těch kdysi jemných vrásek na čele a kolem očí se během let staly hotové průrvy - ostré rýhy, ve kterých se zračila všechna ta tíže, s níž břemeno velení doléhalo na její bedra. Kirk jí nehodlal ulehčit tím, že si část jejích starostí nechá přesunout na vlastní hřbet. Ne teď. Ne po tom všem, co jeho loď a posádka v poslední době prodělala.

"Pokud váš palubní lékař potvrdí, že trpíte nedoslýchavostí, mohu zařadit vaše uvolnění ze služby. V opačném případě se připravte přenést na palubu tři osoby."

"Admirále McKennová, měla jste jistě čas prohlédnout si mé hlášení. Moje loď potřebuje značné množství oprav. Motory je třeba seřadit. Počítač už měl dávno projít pravidelnou prohlídkou, kterou může provést jen kybernetik specialista z hvězdné základny. Moje posádka je -"

Žena ho přerušila mávnutím ruky.

"Několikrát jste doporučil k vyznamenání velitele Scotta. Prošla jsem si jeho záznamy. Dokáže udržet motory v chodu bez ohledu na jejich stav. A našeho hlavního kybernetika vyškolil váš pan Spock. Rozdáváte pochvaly celé posádce, každému oddělení. Copak jste si svá hlášení vycucal z prstu?"

"Jste nespravedlivá, admirále. Má posádka je nejlepší ve vesmíru. Záznamy Enterprise to dokazují. Ale potřebujeme dovolenou. Požaduji odpočinek pro svou posádku. Nejsou to stroje schopné nepřetržitého provozu. Jsou živí, z masa a krve."

Admirál McKennová přešla Kirkův výbuch bez povšimnutí.

"Podívejte se na loď v docích 1 a 4. Řekněte mi, co vidíte."

Kirk se opřel v křesle a prsty zabubnoval na jeho opěrku. Ani na chvíli nespustil oči z obrazovky, odkud na něj shlížela admirálova tvář v nadživotní velikosti. Konečně se ze svého stanoviště na pravé straně můstku ozval Spock a přednesl údaje, které si admirál vyžádala.

"Loď v těch docích vyžadují úplnou rekonstrukci. Jedné zcela chybí motory. Druhá zřejmě přišla o velké části trupu v oblasti můstku."

"Přesněji řečeno, přišla o celý můstek." Tvář admirála McKennové ztvrdla a rty se stáhly do tenké linky, víc než co jiného připomínající řeznou ránu. "Postarali se o to Romulané. Rozprášili celý můstek Scarborough na atomy - včetně kapitána Virzi a jeho důstojníků. Čtyři poddůstojníci, kteří převzali velení, byli vyznamenáni."

"Romulané?" zapochyboval Kirk. "Nedoneslo se mi, že s nimi máme nějaké potíže."

"Vážím si vašich zásluh při střetech s Klingony. Nyní se nacházíme v potenciálně stejně kritické situaci. Ale k věci: nemáme už žádné hvězdolety, které by byly aspoň z poloviny v tak dobrém stavu jako Enterprise. A nemáme ani času nazbyt. Tohle nebude žádná válečná výprava. Sice se mi přičí vyslat vás na další misi bez generální údržby, ale nemá zásluhu nic jiného, než přepravit skupinu odborníků na Ammdon."

"To je vše?" naléhal Kirk.

"Skoro vše. Ostatní úkoly už dostanete od velvyslance Zarva a jeho mírových vyjednávačů. Dala jsem zásobovačům pokyn, aby začali v doku 14 chystat doplnění zásob pro vaši loď. Jestli si vaši technici pospíší, stihnou si ještě vyžádat všechno, co budou potřebovat pro opravy motorů během cesty k Ammdonu."

"Vznáším námitku proti vašemu postupu, admirále. Uznávám, že situace může být vážná -"

"Je vážná, kapitáne. Velvyslanec Zarv vás seznámí s podrobnostmi. A považujte ho za víc než jen pouhého cestujícího."

"Jsem pod jeho velením?"

"Ne, kapitáne Kirku, nic takového, a vy to víte. Nicméně," odkašlala si admirál, "jakékoliv velvyslancovy návrhy stojí v pořadí důležitosti hned za přímým rozkazem. Vyjádřila jsem se jasně?"

"Ano, admirále."

"Dobře." Okamžik na Kirka beze slova hleděla a pohled jejích bleděšedých očí nepatrně roztál. "Víte - mrzí mě to, Jime. Opravdu mrzí." Její obraz se rozplynul a byl opět nahrazen původním pohledem na planetu. Bílá oblaka mezitím

povážlivě ztemněla a náhorní plošinu, kde se rozkládala Hvězdná základna 1, teď bičovaly gigavoltové výboje blesků.

"Kapitáne," ozval se Spockův vyrovnaný hlas, "probíhá přenos tří osob ze základny. Chcete se s nimi setkat?"

"Máme snad na vybranou, pane Spocku?" odvětil Kirk s nádechem hořkosti v hlase. Vzhledl ke svému vědeckému důstojníkovi a všiml si lehce zdviženého obočí - jediné Spockovy reakce na svůj bouřlivý nesouhlas s rozkazy. "Tak pojďte. Čeká nás velvyslanec Zarv a jeho parta odborníků na mír. Pane Chekove, můstek je váš."

Dveře turbovýtahu se otevřely, zavřely a znovu otevřely ještě dřív, než si Kirk stačil uvědomit, že už není na můstku. Jeho myšlenky se podobaly bouři, které zuřila na planetě hluboko pod ním. Vždyť jeho posádka si dovolenou zasloužila.

"Jste v pořádku, kapitáne?" ptal se Vulkanec. Stál vedle, ruce založené za zády.

"To teda sakra nejsem, Spocku. Nemá právo poslat nás zpátky do vesmíru. Má posádka potřebuje odpočinek a zotavení. Tahle loď potřebuje opravy. Dokonce i vy byste snesl trochu oddechu."

"Já, kapitáne? Stěží." Spock se otočil a zahleděl se na tanec zářivých světlušek v přenosovém paprsku. Jiskřivé sloupky světla zhoustly do obrysů postav.

Kirk vykročil vpřed, aby mírové vyjednavče uvítal.

"Kirku? Kdy vyrazíme k Ammdonu?" dožadoval se podsaditý muž s prasečí tváří. "Není času nazbyt, jedná se o urgentní záležitost. Nesmíme otálet už ani okamžik!"

"Velvyslanče Zarve," pozdravil Kirk. Připadalo mu, že světit jakékoliv vyjednávání Tellaritovi je krajně nevhodné. Byl velmi příkrý, neotesaný a na nejlepší cestě k otravnosti. "Vítejte na palubě kosmické lodi Enterprise."

"Já moc dobře vím, jak se tahle piksla jmenuje!" Operátor přenosového zařízení ztuhl. Kirk se stěží ubránil úsměvu. Scotty úspěšně naočkoval své podřízené úplně stejnou láskou k Enterprise, jakou cítil on sám. Kdyby Scotty slyšel velvyslance mluvit o Enterprise jako o "piksle", byl by ho nacpal zpět do přenosové jednotky a paprskem rozprášíl jeho molekuly mezi hvězdami.

"Pak jste si jistě také vědom toho, že právě nakládáme zásoby, že potřebujeme jistou míru oprav a že -"

"Kapitáne Kirku," skočil mu do řeči další člen trojice, "velvyslanec Zarv cítí oprávněné znepokojení nad dosavadními prodlevami v této tíživé záležitosti. Musíme dosáhnout Ammdonu v nejkratším možném čase - o čemž vás vaši nadřízení nepochybně informovali."

"A z jakého důvodu máme ohrozit životy nás všech?" zeptal se Kirk. Muž, kterého oslovil, vypadal jako pozemšťan. Měl na sobě světlemodré sametové sako, nabíranou košili a přiléhavé černé kalhoty, což mu dodávalo vzhled hodný spíše manekýna než diplomata. Kirk ale neudělal tu chybu, aby ho hned od pohledu považoval za floutka. Oči toho muže byly jako střípky z polárního ledovce. Vřelá na něm byla jen jeho slova; vše ostatní naznačovalo, že pod tou tenkou vrstvou sametu se skrývá chladná ocel.

"Hvězdné soustavy planet Ammdon a Jurnamoria spolu sousedí. Tamní diplomatické postupy jsou ve srovnání s našimi poněkud zaostalé a nedostačující."

"Nezdržujte, Lorritsone," obořil se na něho Zarv. "On se vám snaží říct, že pokud nezasáhneme, ti barbari po sobě začnou střílet. A Federace má nepopiratelné zájmy na udržení míru v této oblasti. Těžba, průmysl a podobně. A nejhorší je, že Ammdon a Jurnamoria leží zrovna v rameni Oriona."

"Což je oblast zvýšené násilné aktivity Romulanů," dokončil Kirk. Vybavil se mu stručný a výstižný komentář admirála McKennové k osudu lodi Scarborough.

"Přesně tak. Možná ještě máte nějakou naději, kapitáne," rýpl si Zarv. Když se úplně narovnal, dosahoval Kirkovi stěží do půli hrudníku. Jeho maličké, blízko posazené oči se zabodly vzhůru; žhnula v nich umanutost, která hraničila s fanatismem. "My jsme odborníci na tuhle situaci, Kirku. Dopravte nás k cíli."

Pak Zarv ukázal na Spocka. "Vy! Ukažte nám naše kajuty. Hned. A zamiřte s lodí k Ammdonu."

Kirk zachytil Spockův pohled a přikývl. Spock velvyslance beze slova odvedl, zatímco Lorritson a druhý diplomat zůstali v místnosti.

"Ještě jsme nebyli formálně představeni, kapitáne," oslovil Lorritson Kirka. "Jsem Donald Lorritson, vrchní atašé pro soustavu Ammdon."

Kirk překvapením mrkl. Lorritson byl stěží třicátník, přespříliš mladý pro tak významnou diplomatickou funkci - pokud to ovšem nebyl opravdu špičkový vyjednaváč. To dodávalo velvyslanci Zarvovi ještě větší zdání kompetentnosti.

"A poslední člen naší skupiny je Mek Jokkor. Expert na zemědělskou výrobu, s důrazem na plodiny pěstované v rameni Oriona." Kirk si s Mek Jokkorem potřásl rukou; když diplomatovu dlaň pouštěl, měl pocit, že je mírně lepkavá. "Mek Jokkor není živočich v našem slova smyslu, kapitáne. Nemá DNA. A vývojově je mnohem bližší našim rostlinám než nám samotným."

"Vy nemluvíte?" zeptal se Kirk a nepokrytě na toho tvora zíral. Odpovědí mu bylo nepatrné pokývnutí zdánlivě lidské hlavy.

"Mek Jokkorovou specializací je přizpůsobení rostlin z Ammdonu k růstu na Jurnamorii a naopak. Je v tomto oboru vskutku úžasný. Výsledky jeho práce využijeme při vyjednávání; velká část sporů mezi těmito planetami má totiž co dělat s potravinovými zdroji."

Chodbou za dveřmi přenosové místnosti se rozlehla ozvěna halasného řevu.

"Děkuji za obeznámení se situací, pane Lorritsone," řekl rychle Kirk. "Sice bych se moc rád dozvěděl ještě víc o vašem poslání, ale mám takový pocit, že se vás... dovolává váš nadřízený."

Lorritson se usmál a úsečně pokynul Mek Jokkorovi. Kvapně prošli dveřmi, minuli vcházejícího doktora Leonarda McCoye a zmizeli v chodbě.

"Co se to tu děje, Jime?" zajímal se McCoy. "Proč tu ten Tellarita tropí takový povyk? A co tu vlastně všichni ti lidé chtějí?"

"Velvyslanec Zarv tě jistě velmi rád zasvětil do situace, Kostro," utrousil Kirk škodolibě. "Co se mě týče, mám pocit, že jsem byl právě opylen." Otřel si lepkavou pravačku do uniformy a vyrazil z místnosti dřív, než mu McCoy stačil položit další z těch otázek, na které neměl chuť odpovídat.

Robert E. Vardeman: Vzpouora na Enterprise, Netopejr, 2005, 169 Kč, brožované